

Waar komt al die rotzooi vandaan?

A. : Milieuvervuiling betekent dat je omgeving steeds vuiler wordt. Alles wordt vies, jouw buurt en die van alle mensen, dus eigenlijk de hele aarde, het land wordt vies, de zee wordt vies en de lucht wordt vies. wat is daar nu zo erg aan?

(B gaat rotzooi maken)

Nou b.v. als het water vies wordt door olie of door afvalwater uit de fabriek, worden de vissen vergiftigd en gaan ze dood, vergiftigde vissen kun je niet eten en vuil water kun je niet drinken. Het land wordt vies door plastic en andere rommel. De troep die ze op de planten spuiten maakt ons eten ongezond. Als de lucht smerig wordt door de rook uit de fabrieken en de uitlaatgassen van de auto's moet je toch die giftige lucht inademen.

Nou, al die dingen kunnen natuurlijk niet gezond zijn, op den duur wordt je er ziek van, als we zo doorgaan zal alles op de aarde vergiftigd zijn en kunnen geen mensen meer leven. Nou denk je zeker dat dat nog wel honderden jaren zal duren, maar dat is niet waar, want heel veel dingen zijn nu al zo en het wordt steeds erger,

A. : Hé, waarom hebben jullie hier eigenlijk zo'n rommel?

Zouden jullie vier dat even op willen ruimen?

Oh, heeft hij dat gedaan?

Nou, ruim het toch maar even op *(ik zal helpen)*.

Zeg waarom maak jij hier zo'n troep?

Dat doe je thuis toch ook niet.

B. : Nee, daarom juist, ik heb alles van thuis meegebracht en daar is het nu netjes.

A. : ja, daar hebben we wat aan. nou, is het bij jou opgeruimd en nou zitten wij er hier mee.

(intussen is alles opgehaald. A. kiept het om voor de klas, zet er een bordje vuilnisbelt bij)

Ziezo, dat is dat!

Scène 1.

- A. : *(werpt bekertje weg.)*
 B. : Wat doe je nou?
 A. : Ik gooi een bekertje weg.
 B. : Dat mag je niet doen, dat is niet netjes, als iedereen dat deed werd het een grote rotzooi. Dat noemen ze nou vervuiling.
 A. : Daar begrijp ik niets van.
 B. : Vervuiling is: dat wat vroeger schoon was nu door de mensen vies wordt gemaakt.
 A. : Oh nou begrijp ik het. Ik vervuil als ik met vieze voeten bij ons binnen loop zonder ze te vegen.
 B. : Nee stommerd dat bedoel ik niet. Vervuiling is dat de rivieren zo vies worden dat alle vissen dood gaan en dat de lucht zo vies wordt dat de mensen niet meer adem kunnen halen.
 A. : Maar wat heeft dat dan met bekertjes te maken?
 B. : Als je die weggooit wordt het ook een troep, en dat moet niet. Dus moeten we het in de prullenmand gooien. Zo dat is dan klaar.
 A. : Ja maar wat gebeurt er dan met die bekertjes?
 B. : Die gaan naar de vuilnisbelt.
 A. : Maar wat is dan eigenlijk het verschil, of het nou hier ligt of daar.
 B. : Nou is het toch opgeruimd.
 A. : Ja maar het is nog niet echt opgeruimd.
 B. : Eigenlijk zou je geen ijsjes meer moeten kopen die in een plastic bekertje zitten.
 A. : Bij ons op de hoek hebben ze alleen maar ijs in plastic bekertjes, Dus de mensen bij ons in de buurt moeten wel plastic kopen als ze een ijsje willen.
 B. : Nou, dan moeten de mensen bij jullie maar geen ijs kopen, want anders doen ze ook mee aan de vervuiling van het land.
 A. : Maar dat is niet eerlijk, nou mag ik opeens geen ijsjes meer eten, ik heb die plastic bekertjes toch niet gemaakt.
 B. : Wie dan wel?
 A. : De fabriek.
 B. : Kijk hier is de fabriek, *(tekening van fabriek of klapboek met verschillende fases ophangen)*
 A. : Zeg stink jij zo?
 B. : Nee dat is de fabriek, dat zie je toch *(wijst aan, zwarte rook en vogel die naar omlaag stort)*.
 A. : Nou nou als die vogel zomaar omlaag stort dan zal die lucht hier wel niet zo gezond zijn.
 B. : Zeg weet je waar ik zin in heb . . . Even zwemmen, een frisse duik in het water doet de mens goed. *(tekening van rivier die voor hij: langs de fabriek komt schoon is en als hij er voorbij is vuil is geworden door het duidelijk zichtbare afvalwater van de fabriek)*
 A. : Heerlijk lekker fris. *(zwemt aan de schone kant op krukje)*
 B. : Bah. . . wat smerig. . . , wat een vieze troep, de dooie vissen zitten in mijn broek, nou dit is te gek hier moeten we iets aan doen kom op dan gaan we dat die mensen in die fabriek eens even vertellen.

TEKENING VAN GROTE MACHINE

- A. : Ik ben nu de arbeider die in de fabriek werkt.
 B. : Dag arbeider, ik wil eens met je praten.
 A. : Dat vind ik best, als ik maar door kan werken, want anders krijg ik van mijn baas op m'n kop omdat ik niet genoeg gewerkt heb.

- B. : Wat maak je daar.
 A. : Plastic bekertjes, dat zie je toch.
 B. : Weet je dat die bekertjes ontzettend ons land vervuilen.
 A. : Jooooo. . . . (ja)
 B. : Weet je dat die vieze rook: die uit de schoorsteen komt onze lucht verpest?
 A. : Jooooo. . . . (ja)
 B. : En weet je dat 't afval in de rivier terecht komt, zodat alle vissen doodgaan.
 A. : Jooooo. . . . (ja)
 B. : En dat als we zo doorgaan we binnen "50" jaar niet meer kunnen leven, omdat de grond, het water en de lucht helemaal vergiftigd zijn!
 A. : Ja ja, maar wat kan ik daar aan doen?
 B. : Nou geen plastic bekertjes meer maken.
 A. : Zo mag ik geen plastic bekertjes meer maken. Dus ik moet maar op een andere fabriek gaan werken. Maar dat lost toch niets op. Ten eerste worden de bekertjes hier dan toch gemaakt en ten tweede moet ik ergens gaan werken, waar ik ook niets te vertellen heb, net als hier. En zo gauw daar ook rook uit de schoorsteen komt, moet ik daar zeker ook weer weg. Nee jongetje zolang ik hier in de fabriek niets te zeggen heb over wat er gemaakt wordt en hoe we dat doen kan jij mij nooit de schuld geven van de rotzooi die de fabriek maakt.
 B. : Maar wie heeft dan wel de schuld?
 A. : Dat moet je niet aan mij vragen, vraag dat maar aan de baas.

-
- B. : Toch begrijp ik niet dat de mensen dat zomaar nemen. Waarom heeft de een zoveel te zeggen over de ander.
 A. : Oh nee begrijp je dat niet, dat zal ik jou eens laten zien. Jij had toch zo'n honger hè, kijk daar staat een appelboom.
 B. : De appels hangen te hoog ik kan er niet bij.
 A. : Ik wel, ik heb een stuk plastic gekregen. (a plukt appels)
 B. : Mag ik er ook wat van?
 A. : Maar dan moet je me wel helpen. (b gaat nu plukken)
 Wel alle appels naar beneden gooien anders kieper ik je om.
 (A en B onderhandelen, B moet iets in ruil geven voor de appels konklusie: hoe meer appels de een heeft en hoe meer honger de ander heeft des te meer macht heeft de ander)

-
- A. : Wij spelen ook de fabriek. Ik heb het begrepen. Ik ben de baas, dus ik wil iets maken waarmee ik veel kan verdienen, dus maak ik iets wat de mensen graag willen kopen, het moet er erg mooi uitzien, maar het moet ook snel stuk gaan, dan kopen de mensen het opnieuw.
 B. : Maar dat is toch erg onhandig, je moet maken wat de mensen nodig hebben en het moet goed en sterk zijn.
 A. : Maar daar verdien ik niets aan, ik heb een idee, ik ga plastic speelgoed auto's maken ik maak ze mooi gekleurd en van een leuke vorm zodat elk kind ze graag wil hebben, maar ik maak ze niet sterk, want als ze gauw stuk gaan, krijgt dat kind weer een nieuwe auto.
 B. : Maar dat is helemaal geen goed idee, als je net iets moois hebt gekregen is het ontzettend vervelend als het direkt weer stuk gaat en bovendien hoe meer plastic je maakt hoe meer je vervuult.
 A. : Ach niet zeuren, doe jij nu maar wat ik zeg, jij bent mijn arbeider, en omdat ik de machines en de fabriek bezit moet je doen wat ik zeg, vooruit wij gaan plastic auto's maken zoals ik redeneert iedere baas.

Scène 2.

- A. : Zeg, ik vind het toch een goed idee.
 B. : Wat?
 A. : Nou, om geen ijsjes meer te kopen die in een plastic bekertje zitten.
 B. : En dan nooit meer een ijsje kopen?
 A. : Een poosje, dan kunnen ze dat ijs in plastic bekertjes aan niemand meer kwijt, en dan komt er bij ons in de buurt weer gewoon ijs.
 B. : Denk je dat dat lukt?
 A. : Natuurlijk.
 B. : Wedden van niet?
 A. : Wedden van wel?
 B. : Aangenomen.
 A. : Goed, jij bent de fabriek die de bekertjes maakt.
 (Zet een pijp op z'n hoofd)
 Hier komt vuil rook uit.
 (Maakt een slang vast)
 Hier komt vies water uit dat naar de rivier loopt. En jij maakt plastic bekertjes.
 B. : *(Begint als een razende plastic bekertjes te maken.)*
 A. : Je mag ze zelf houden. Ik koop ze toch niet.
 B. : *(Begint langzaam te werken.)*
 A. : Waarom hou je niet op? Je raakt ze toch niet kwijt.
 B. : O, jawel, jij koopt ze niet, maar de anderen wel.
 A. : Nou, daar zal ik dan eens iets aan gaan doen.
 (Loopt de klas rond, deelt pamfletten uit, schrijft op het bord: weg met de plastic bekertjes)
 B. : *(Is langzamer gaan werken.)*
 A. : Waarom maak je nou nog steeds plastic bekertjes? Niemand koopt ze toch meer!
 B. : Nee, jij niet en zij *(de klas)* niet, maar alle andere mensen nog wel.
 A. : Waarom?
 B. : Ik heb reclame gemaakt op de Ster *(Akt)*
 Plastic bekertjes zijn fantastisch.
 Ze breken niet.
 Je hoeft ze niet af te wassen.
 Je kunt ze overal kwijt.
 A. : Nou, dan ga ik tegenreclame maken. *(Akt)*
 B. : *(Is weer sneller gaan werken.)*
 A. : Waarom maak je nou nog meer plastic bekertjes??
 B. : Het is vakantie tijd. Iedereen gaat op stap en dan zijn plastic bekertjes reuze handig. *(Akt)*
 Plastic bekertjes zijn fantastisch. *(enz.)*
 A. : Goed, goed ik geef het op. Dit is te moeilijk. Ik eet nou al die weken geen ijsjes meer, maar het is nog steeds niet gelukt.
 Ik ga een ijsje kopen in een plastic beker.

DISCUSSIE.

Scène 3.

- B. : *(Zit met de armen over elkaar)*
- A. : Hé maak jij geen plastic meer!
- B. : Jawel, maar ik heb zoveel verdiend, dat ik een fabriek heb kunnen kopen. En nu werken daar mensen in die plastic bekertjes maken. Wil je bij mij komen werken?
- A. : Ik wil wel werken maar ik wil geen plastic bekers maken.
- B. : Wanneer je bij mij komt werken heb je te maken wat ik zeg. Ik ben de baas.
- A. : Geen haar op mijn hoofd die er aan denkt, ik ga ergens anders werken. Ik ga werken bij de fabriek die stenen bekers maakt. *(loopt woedend de klas uit)*
- B. : *(lied)*
- A. : *(aarszelend terug)*
- B. : Zo ben je daar weer?
- A. : Ja.
- B. : En
- A. : Wat en.
- B. : Heb je werk?
- A. : Nee.
- B. : Waarom niet?
- A. : Nou uit andere fabrieken kwam net zo veel troep uit de schoorsteen, en ging net zo veel vies water naar de rivier als hier.
En bij de stenen bekers fabriek ontslaan ze alleen maar mensen in plaats van ze te laten werken.
- B. : Waarom.
- A. : Overproduktie.
- B. : Wat is dat.
- A. : Ze kunnen ze niet meer kwijt. Ze gaan te lang mee, mensen gooien nou eenmaal geen stenen bekers weg. Dan duurt het lang voordat ze weer nieuwe kopen én ze kopen te veel plastic bekers.
- B. : Wat gaan ze daar nou aan doen.
- A. : Ze willen de stenen bekers zo slecht maken, dat de mensen ze toch gauw weg moeten gooien of misschien gaan ze wel over op plastic bekers.

DISCUSSIE

Scène 4.

- B. : En nou kom je dus bij mij werken.
- A. : Dat zal wel moeten.
- B. : Nou, begin maar gauw, je moet tien bekers per minuut maken.
- A. : Dat zal ik zelf wel bekijken.
- B. : Jij bekijkt niks, jij doet wat ik zeg, anders vlieg je eruit.
(*Spel met pijp en slang*)
- A. : (*Begint te werken. Na een poosje*)
Hoeveel betalen de mensen voor zo'n beker?
- B. : Een dubbeltje.
- A. : Dan verdien ik dus 10x10 cent per minuut, dat is een gulden. Een uur heeft zestig minuten, 60 x 1 = 60 gulden. 60 gulden per uur, dat is fantastisch.
- B. : Ben je gek geworden?
Ik heb de machines gekocht en de fabriek. Straks moet ik een nieuwe grotere fabriek laten bouwen en nieuwe machines kopen, omdat deze zijn versleten en ik moet reclame maken voor de Ster en de auto's betalen die de bekers overal naar toe brengen en belasting en de verzekering betalen.
- A. : Hoeveel kost dat allemaal wel?
- B. : Dat is erg moeilijk uit te rekenen, maar laat eens kijken. Je kunt zeggen, zo'n dertig gulden per uur.
- A. : Nou dan hou ik dertig gulden per uur over, dat is ook niet gek.
- B. : Geen sprake van, jij krijgt een tientje per uur.
- A. : Waar blijven die twintig gulden dan?
- B. : Die zijn van mij. Dat is winst.
- A. : Waarom, ik maak nou toch de bekertjes, waarom moet jij dan twintig gulden verdienen?
- B. : Omdat ik het bedacht heb, omdat ik zorg dat ze verkocht worden, omdat ik alle verantwoordelijkheid heb, omdat ik de baas ben, omdat de fabriek van mij is.
- A. : (*werkt mokkend verder*) Ik heb een idee. Als jij nou ook meehelpt bekertjes maken en ik help jou met de baas zijn, dan verdienen we allebei een tientje en dan houden we een tientje over.
- B. : Waarom?
- A. : Dat tientje kunnen we gebruiken om iets tegen de vuile lucht en het vieze water te doen. En we kunnen het gebruiken om te onderzoeken of we niet iets nuttigers dan plastic bekers kunnen maken.
- B. : Ik denk er niet over. Ik wil de baas blijven en ik wil de twintig gulden hebben en als je het daar niet mee eens bent dan duvel je maar op.
- A. : Met jou is niet te praten.

DISCUSSIE